

19. Isten törvénye

Isten törvényének nagy alapelveit a Tízparancsolat foglalja össze. És Krisztus cselekedete is ezt szemlélteti. A Tízparancsolat Isten szeretetét, akaratát fejezi ki és meghatározza az ember magatartását és kapcsolatait. Ez minden korban, minden emberre kötelező. Ez a törvény Isten és népe közötti szövetség alapja, és Isten általánosan zsinalmas. A Szentlélek munkája által mutat a bűnre, és vigyázat breszt a Megváltás útján. A megváltás nem cselekedetekből, hanem kegyelemből van, és a kegyelem győzelmese a Tízparancsolat betartása. Az engedelmség fejleszti a keresztény jellemet és boldogságot ad. Ez bizonyítja az Isteni szeretetet és embertársaink iránti aggodalmunkat. Az engedelmes hit Krisztus általánosan hatalmat mutatja be, és a győzelem erőt ad a keresztény bizonyosságtal. (2Móz 20:1-17; Zsolt 40:7-8; Mt 22:36-40; 5Móz 28:1-14; Zsid 8:8-10; Jn 16:7-10; 1Jn 5:3; Róm 8:3-4; Ef 2:8-10; Zsolt 19:7-14; Mt 5:17-20)

Minden szem a hegyre szegeződött. A hegy ormát egyre sűrűtő sűrű felhő takarta, amely egyre lejjebb ereszkedett, és végül az egész hegyet titokzatossáig borította. A sáttól villámok cikáztak, és mennydörgés visszhangzott. "Az egész Sinaim-hegy pedig füstölög vala, mivelhogy leszállott arra az Isteni tűzben, és felmegy vala annak füstje, mint a kemencének füstje; és az egész hegy nagyon reng vala... és a kört szava mindinkább erősödik vala." (2Móz 19:18-19) Isten jelenlétének ez a megnyilatkozása olyan hatalmas volt, hogy egész Izrael remegett.

A mennydörgés és kört hangja hirtelen elhallgatott. Főlelmetes lett a csend. Isten a hegyen állt. Sűrű sáttól vette körül, és megszűnt a sáttól. Népe iránti mélyszégyes szeretettől indítva kihirdette a Tízparancsolatot. Mózes a győzelem szót: "Az Isten a Sinaim-hegyről jött... tízezer szent köztél jelent meg, jobbra felől tízezer törvény vala a szíjakra. Bizony, szereti Ő a népet! Mind a kezdenél vannak az Ő szentjei, odaszegődnek a te lábaidhoz, és hallgatják a te beszédeidet" (5Móz 33:2-3).

Amikor Isten a Sinaim-hegyről kihirdette a törvényt, nemcsak a világegyetem fenséges és legfőbb tekintélyeként, hanem népe megváltásánaként is kinyilatkoztatta magát (2Móz 20:2). Mivel Ő Megváltás, nemcsak Izraelnek, hanem az egész emberiségnek megparancsolta (Préd 12:15), engedelmeskedjenek a törvénynek, minden részletre kiterjedő és határozott szabálynak, amely magában foglalja az embernek Isten és embertársai iránti kötelességeit.

Isten a következőket mondta:
"Ne legyenek néked idegen isteneid elöltem."

Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, amelyek fenn az égben, vagy amelyek

alatt a földön, vagy amelyek a vizekben, a föld alatt vannak.

Ne imádd, és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr, a te Istened, földön szerető Isten vagyok, aki megbíntem az atyájként a fiakban, harmad- és negyediglen, akik engem gyűlölnék. De irgalmasságot cselekszem ezeriglen azokkal, akik engem szeretnek, és az én parancsolataimat megtartják.

Az Úrnak, a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd; mert nem hagyja azt az Úr bántani, aki az ő nevét hiába felveszi.

Megemlíkezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt. Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat; de a hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek szombatja; semmi dolgot se tegy azon, se magad, se fiad, se leányod, se szolgálod, se szolgálóleányod; se barmod, se jótevőnyed, aki a te kapuidon belül van; mert hat napon teremt az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovók. Azért megáldjál az Úr a szombat napját, és megszentel az.

Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened átadott.

Ne gyilkolj.

Ne paráználkodjál.

Ne lopj.

Ne tegy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot.

Ne kívánd a te felebarátodnak házát. Ne kívánd a te felebarátodnak feleségét, se szolgálóját, se szolgálóleányát, se jókrét, se szamarát, és semmit, ami a te felebarátod" (2Máz 20:3-17).

Á

A tÁrvÁny termÁszete

Isten tÁrvÁnye - a

TÁ-zparancsolat - Isten jellemÁnek tÁ¼kÁrkÁpe, amely az erkÁlcsi, a lelki Ás a minden rÁszletre kiterjedő, egyetemes elveket foglalja magÁiban.

A tÁrvÁnyadÁ

jellemÁnek tÁ¼kÁrkÁpe. A SzentÁ-rÁis Isten tulajdonsÁgaival azonosÁ-tja Isten tÁrvÁnyÁt. AkÁjrcsak Isten, âžaz Ášnak tÁrvÁnye tÁkÁletes", Ás âžaz Ášnak parancsolata vilÁigos" (Zsolt 19:8-9). âžA tÁrvÁny szent, Ás a parancsolat szent, igaz Ás jÁ." (RÁm 7:12) âžMinden parancsolatod igazsÁg. RÁgtől fogva tudom a te bizonyÁigaid felől, hogy azokat ÁrÁkkÁ ÁjllandÁkkÁj tetted." (Zsolt 119:151-152) ValÁban, âžminden parancsolatod igaz" (Zsolt 119:172).

ErkÁlcsi tÁrvÁny. A TÁ-zparancsolatban Isten

elmondja, hogyan kell az embernek viselkednie. A TÁ-zparancsolat meghatÁrozza Teremtőnkkel Ás MegvÁjtÁnkkal valÁ viszonyunkat Ás embertÁrsaink irÁnti kÁtelessÁgÁnkét. A SzentÁ-rÁis Isten tÁrvÁnyÁnek ÁjthÁjgÁjt bűnnek nevezi (1Jn 3:4).

Lelki tÁrvÁny. âžA tÁrvÁny lelki."(RÁm 7:14) EzÁrt

a tÁrvÁnynek csak a LÁlek gyÁ¼mÁlcseit termő lelki ember tud engedelmeskedni (Jn 15:4; Gal 5:22-23). Isten Lelke teszi kÁpessÁ az embert Isten akaratÁnak cselekvÁsÁre (ApCsel 1:8; Zsolt 51:11-14). Ha Krisztusban maradunk, megkapjuk a szÁ¼ksÁges erőt ahhoz, hogy dicsősÁgÁre gyÁ¼mÁlcstÁt teremhessÁnk (Jn 15:5).

Az emberi tÁrvÁnyek csak a

lÁjthatÁ cselekedetekre vonatkoznak A TÁ-zparancsolatnak azonban âžnincs hatÁja" (Zsolt 119:96); legtitkosabb gondolatainkra, vÁgyainkra Ás ÁrzÁseinkre is kiterjed, mint amilyen a fÁltÁkenysÁg, irigysÁg, kÁ-vÁinsÁg Ás becsvÁgy. A HegyibeszÁdben JÁzus hangsÁlyozta a tÁrvÁny lelki kiterjedÁsÁt, megvilÁjgÁ-tva azt, hogy a tÁrvÁny ÁjthÁjgÁsa a szÁ-vben kezdődik (Mt 5:21-22, 27-28; Mk 7:21-23).

PozitÁ-v tÁrvÁny. A TÁ-zparancsolat tÁbb, mint a

tilalmak rÁvid sorozata. A TÁ-zparancsolat nagy horderejű elveket tartalmaz. Nemcsak arra terjed ki, hogy mit nem szabad cselekednÁnk, hanem arra is, hogy mit kell cselekednÁnk. Nemcsak tartÁzkodnunk kell a bűnÁs cselekedetektől Ás gondolatoktÁl; meg kell tanulnunk jÁra hasznÁlni Isten adta kÁpessÁgeinket Ás ajÁndÁkainkat. TehÁjt minden nemleges parancsnak van egy igenlő pÁjja.

Például a hatodik parancsolatnak: "Ne ijedj!", pozitív oldala is van: "Őrizd az életet!" Isten azt akarja, hogy követői igyekezzenek mindazok jérémiás boldogságát elősegíteni, akik befolyásuk határába kerülnek. Mégis inkább értelemben az evangéliumi megbáztatás - a megváltás és a Jézus Krisztusban való ártatlan élet járára - a hatodik parancsolatban foglalt igenlő elven alapszik." [1]

A Tízparancsolat törvényét
 Nem a tiltás, hanem az irgalom felől kell megközelíteni. Tiltalmai az engedelmeságból származó boldogság biztosítékai. Ha Krisztusban fogadjuk el, a Tízparancsolat megtisztítja jellemünket, s ezáltal boldoggá tesz bennünket az ártatlanságban. Az engedelmes ember számára a Tízparancsolat védőfalat jelent. Isten jóságát szemléljük benne, aki az igazságot változhatatlan elveinek kinyilatkoztatása által meg akarja oltalmazni az embert a törvényszegés okozta minden rossztól." [2]

Egyszerű törvény. A Tízparancsolat mindenre kiterjed a maga egyszerű természetében. E parancsolatok olyan rövid, hogy egy gyermek is hamar megtanulhatja a vártól azokat, mégis olyan sokrétűek, hogy minden előfordulható bűntettet érintenek.

Isten törvényében nincs titokzosság. Mindenki elérheti a benne foglalt nagy igazságot. A legszerényebb kárpát ember is elérheti rendelkezését, életét és jellemét a benne foglalt mennyei színtérrel szembe igaza-tatja." [3]

Az elvek törvénye. A Tízparancsolat minden helyes elv összefoglalása, minden korszak emberiségének számára. A Szentírás ezt mondja: "Istenet féljed, és az Ő parancsolatait megtartsad; mert ez az embernek fő dolga!" (Préd 12:15).

A Tízparancsolat - a tíz-ige (2Móz 34:28) - két részből áll. Ezt jelzi a két kötet, amelyre Isten ráírta (5Móz 4:13). Az első négy parancsolat Teremtőnk és Megváltóink iránti kötelességünket, az utolsó hat pedig az emberek iránti kötelességünket szabályozza. [4]

Ez a két részre osztás a szeretet két nagy alapvető szellemi, amely alapján Isten iránti országot: "Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat" (Lk 10:27, v. 5Móz 6:4-5; 3Móz 19:18). Aki követi ezeket az elveket, az összhangban lesz a Tízparancsolattal, mert a parancsolatok ezeket az elveket részletesebben fejezik ki.

Az első parancsolat az

igaz Isten kizárólagos imádságát elő. A második megtiltja a bálványimádságot.[5] A harmadik eltiltja Isten nevének tiszteletlen emlegetését, beleértve a hamis esküvőt. A negyedik a szombat megtartására szólít, és az igaz Istent a Mennyben és a Föld teremtőjeként mutatja be.

Az ötödik parancsolat

kimondja, hogy a gyermekek engedelmeskedjenek, szüleiknek, Isten olyan eszközeinek, akiknek tovább kell adniuk kinyilatkoztatott akaratát az utóknak kárhoztató nemzedékeknek (Iáísd 5MÁz 4:6-9; 6:1-7). A hatodik vád az öleletet, mint szent dolgot. A hetedik megparancsolja az erkölcsi tisztaságot, és oltalmazza a házastársi kapcsolatot. A nyolcadik vád a tulajdon. A kilencedik őrzi az igazmondást, és a bűntől. A tizedik pedig minden emberi kapcsolatot gyökeréből érinti, mert megtiltja a mások tulajdonának károsítását.[6]

Páratlan tanítás. A Tízparancsolatnak az a csodálatos

sajátossága, hogy Isten az egész nép számára hallhatóan mondta e szavakat (5MÁz 5:22). Nem bánta ezt a tanítást a felekezeti emberi értelemre, hanem a parancsolatokat saját ujjával vette köztébe, amelyet a templom frigidáriumában kellett őrizni (2MÁz 31:18; 5MÁz 10:2).

Isten úgy segítette

Izraelt a parancsolatok alkalmazásában, hogy kiegészítő tanításokat adott, amelyek részletezték a vele és egymással való viszonyukat. E tanítások egyrészt Izrael polgári ügyeire szűszponosultak (polgári tanítások), másrészt a szentélyszolgálat szertartásait szabályozták (ceremoniális tanítások). Isten e kiegészítő tanításokat kárhoztatóan, másképpen keresztül a néppel, aki beírta ezeket a "kiegészítő tanítások nyelvére", és azt az Isten "kiegészítő tanítások oldalához" tette (5MÁz 31:25-26) - nem a ládába, ahova Isten legfőbb kinyilatkoztatását, a Tízparancsolatot helyezte. Ezeket a kiegészítő tanításokat másképpen tanításoknak kárhoztatóan (Jáz 8:31; Neh 8:1; 2Kr 25:4) vagy egyszerűen másképpen tanításoknak (2Kir 23:25; 2Kr 23:18) ismerték.[7]

Gyönyörűség

tanítás. Isten

tanítás megint a lelket. "Győzött a zoltár-rés: "Mely igen szeretem a te tanításod, egészen napestig arról gondolkodom!" "Inkább szeretem... a te parancsolataidat, mint az aranyat, mint a legtisztább aranyat." "Még amikor éhségyomorság és keserűség ért engem... a te parancsolataid gyönyörűségeim nekem" (Zsolt 119:97, 127, 143). Azoknak, akik szeretik Istent, "azaz a parancsolataid... nem neheznek" (1Jn 5:3). A tanításosok tartják a tanítást súlyos igazságnak, hiszen a bűnös ember "az Isten tanításának nem engedelmeskedik, mert nem is teheti" (Róm 8:7).

Á

A tanítás cölje

Isten azért adta a tervet, hogy általa népe sok-sok földjében részesüljön, és olyan kapcsolatba lépessen vele, amely az édváltságát munkálja. Figyeljétek meg az alábbi jellegzetes cölöket!

Kinyilatkoztatja

Isten akarata az emberiségnek. A Tízparancsolat - mint Isten jellemének és szeretetének kifejezője - kinyilatkoztatja, mi Isten akarata és cölje az emberiséggel. Isten teljes engedelmeséget kíván, és ezért ha valaki az egész tervet megtartja is, de ezt egy ellen, az egésznek megtrónjában bűnt" (Jak 2:10). A terv - mint az let szabály iránti engedelmeség - elengedhetetlen az édváltságához. Krisztus ezt mondta: "Ha pedig be akarsz menni az letre, tartsd meg a parancsolatokat" (Mt 19:17). Ez az engedelmeség csakis a bennünk lakozó Szentlélek segítségével lehetséges.

Isten szavának alapja

Más

leírta a Tízparancsolatot - az egyben magyarul tervekkel együtt - a szavának kinyilatkoztatásának nevezett kinyilatkoztatásban (2Mózes 20:1-24:8).[8] Később a Tízparancsolatot "szavának tervének" nevezte, jelezve ezzel fontosságukat, mert az "részletké" szavának alapját képezik (5Mózes 9:9; v. 4:13; egyben tervét a szavánakról lásd e kinyilatkoztatásban).

Az let mérése. "Minden parancsolatod igaz", ugyanígy, mint Isten (Zsolt 119:172). Ezért a terv az igazság zsinórja. Isten nem lelkiismeretünk, hanem ezeknek az igaz elveknek az alapjain fog megadni mindnyájunkat. "Az Istent féljed, és az ő parancsolatait megtartsad" - mondja a Szentírás -, "és...mert minden cselekedetet az Isten letre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az" (Próvd 12:15-16; v. Jak 2:12).

Az emberek lelkiismerete

különböző. Egyesek "ézeröten", mások "megfertőztetett", "érgonos" vagy "meg van bolygva" (1Kor 8:7, 12; Tit 1:15; Zsid 10:22; 1Tim 4:2). Mint az írás, bármilyen jó is munkánk, pontos méréshez kell "beállítani", hogy használható legyen. Lelelkiismeretünk azt mondja, helyesen kell cselekednünk, de azt nem mondja meg, hogy mi a helyes. Csak az Isten nagy mércéhez, tervéhez igazított lelkiismeret tarthat vissza bennünket a bűnbeestől.[9]

Megmutatja, mi a

bűn. A

Tízparancsolat nélkül az ember nem lehet tisztán Isten szentségét, saját bűnét és a megtrónos szavát.

Ha az ember nem tudja, hogy ÁjthÁjgta Isten tÁrvÁnyÁt, elveszett ÁjllapotÁjt sem ÁorzÁkeli, Ás azt sem, hogy szÁksÁge van Krisztus engesztelő vÁrÁre.

A tÁrvÁny olyan, mint a tÁkÁr (IÁsd Jak 1:23-25), amelyben az ember meglÁjtja valÁsÁigos ÁjllapotÁjt. Azok, akik belenÁznek, Isten igaz jellemÁvel ellentÁtben, meglÁjtÁjk jellemÁk fogyasztÁkossÁigait. TehÁjt az erkÁlcsi tÁrvÁny megmutatja, hogy Isten előtt az egÁsz vilÁig bñÁs (RÁm 3:19), Ás mindenkinek szÁmot kell adnia magÁjráI Istennek.

â€žA bñ ismerete a tÁrvÁny Ájltal vagyon" (RÁm 3:20), mert â€žA bñ... a tÁrvÁnytelensÁg" (1Jn 3:4). PÁj vilÁigosan mondta: â€žA bñt nem ismertem, hanem csak a tÁrvÁny Ájltal" (RÁm 7:7). A tÁrvÁny meggyözi a bñÁsÁket bñÁs voltokrÁ, felismerteti velÁk, hogy a haragvÁ Isten Á-tÁlete alatt vannak. Ebből megÁrtik, hogy kÁptelenek segÁteni magukon.

EszkÁz a megtÁrÁshez. Isten tÁrvÁnye az az eszkÁz, amellyel a SzentlÁlek az embert megtÁrÁshez akarja vezetni. â€žAz Ásrnak tÁrvÁnye tÁkÁletes, megelevenÁ-ti a lelket." (Zsolt 19:8) MeglÁjtva valÁdi jellemÁket, felismerjÁk, hogy bñÁsÁk vagyunk; halÁlra vagyunk Á-tÁlve, Ás nincs semmi remÁnyÁnk - Ás felfogjuk, hogy MegvÁjtÁra van szÁksÁgÁnk. Ekkor szÁmunkra sokat jelent az evangÁlium jÁ hÁ-re. A tÁrvÁny Krisztushoz vezet, az egyetlenhez, aki megszabadÁ-that kÁtsÁgbeejtő helyzetÁnkból.[10] E tÁny fÁnyÁben hivatkozott PÁj mind az erkÁlcsi, mind a szertartÁsi tÁrvÁnyre, mint â€žKrisztusra vezÁrlő mesterre", â€žhogy hitböl igazuljunk meg" (Gal 3:24).[11]

A tÁrvÁny felfedi bñÁnk, de nem menthet meg bñÁnk. Ahogy vÁ-zel megtisztÁ-thatjuk piszkos arcunkat, hasonlÁkÁppen, Isten erkÁlcsi tÁrvÁnyÁben meglÁjtva, mire van szÁksÁgÁnk, â€žA bñ Ás tisztÁjtalsÁg ellen" (Zak 13:1) megnyitott forrásbÁ merÁ-tve, megtisztulunk â€žA BÁjny vÁrÁben" (Jel 7:14). Krisztusra kell nÁznÁnk, â€žÁs amikor meglÁjtjuk öt... a Golgota keresztjÁn az egÁsz vilÁig bñe alatt haldokolni, a SzentlÁlek megmutatja... hogyan viszonyul Isten azokhoz, akik megbÁjnÁjk tÁrvÁnysegÁseiket".[12] Ekkor remÁnysÁggel telik meg a lelÁnk, Ás kezÁnk hittel az ÁrÁk Álet ajÁndÁkÁjt felkÁ-nÁlÁ MegvÁjtÁ felÁnyÁjtjuk (Jn 3:16).

Igazi szabadsÁgot kÁ-nÁjl. Krisztus azt mondta., hogy â€žmindaz, aki bñt cselekszik, szolgÁja a bñnek" (Jn 8:34). Ha ÁjthÁjguk Isten tÁrvÁnyÁt, nem vagyunk szabadok; de a TÁ-zparancsolat irÁnti engedelmessÁg igazi szabadsÁgot ad. Az Isten tÁrvÁnyÁnek korlÁtain belÁli Álet bñtöl valÁ szabadsÁgot jelent; a bñ minden kÁ-sÁrő jelensÁgÁtöl valÁ szabadsÁgot; az Áleterönket felőrlő ÁjllandÁ aggodalomtÁ, lelkiismeret furdalÁstÁ, nÁvekvő büntudattÁ valÁ szabadsÁgot. A zsoltsÁrÁ-rÁ ezt mondta: â€žTÁgas tÁren jÁjrok, mert a te hatÁrozataidat keresem." (Zsolt 119:45) Jakab a TÁ-zparancsolatra, mint â€žA kirÁlyi tÁrvÁnyre", â€žA szabadsÁg tÁkÁletes

tárványre" hivatkozott (Jak 2:8; 1:25).

Hogy megkaphassuk ezt a szabadságot, Jézus hív bennünket, hogy menjünk hozzá bűnterheinkkel. Cserébe felkérjük az Ő igáját, amely kéri (Mt 11:29-30). Az iga a szolgálat eszköze. A teher megosztásával az iga megkönnyíti a feladatok teljesítését. Krisztus felkérjük, hogy velünk együtt hordja igánkat. Az iga maga a tárvány. "Én munkást Isten akaratához kéri a szeretet nagyszerű tárvány, amelyet Isten az Édenben kinyilatkoztatott, a Sínai hegyen kihirdetett, és az ójszövetségben a szövegeket." [13] Amikor Krisztussal kérésig igában járunk, Ő viseli a súlyos terhet, és kéri a megengedelmességet. Az Ő segítésével sikerül az, ami azelőtt lehetetlen volt. "Gy a szövegekbe írt tárvány győri a rögös és kímélő váglik. Szabadok vagyunk, mert Isten parancsait akarjuk teljesíteni.

Ha a tárványt Krisztus szabad-tá ereje nélkül, nem szabadulunk meg a bűntől. De Isten megmentő kegyelme, amely nem hatálytalanítja a tárványt, a bűntől szabad-tá erőt kéri, mert "Én az Árnak Lelke, ott a szabadság" (2Kor 3:17).

Határt szab a bűnnek, és Áldást hoz. Az egész világot behátrá és egyre nagyobb méreteket keltő bűncselekmény Árdat - az erőszak, az erkölcsstelen és a gonoszság - a T-zparancsolat mellőzésének kétértelműsége. Ahol ezt a tárványt elfogadják, ott határt szab a bűnnek, helyes tettekre indít, és az igazság megvalósításának eszköze lesz. Az elveit tárványeikbe iktatás nemzetek nagy Áldást tapasztaltak, viszont ezeknek az elveknek az elhagyása biztos hanyatlást von maga után.

Az Átestamentumi időkben Isten gyakran a tárványt iránti engedelmességük arányában Áldott meg népeket és egyéneket. "Én az igazság felmagasztalja a nemzetet" - mondja az Árs -, és "Én az igazsággal erősít meg a királyi szék" (Péld 14:34; 16:12). Azokat pedig, akik nem engedelmeskedtek Isten parancsainak, csapások sötétítették (Zsolt 89:32-33). "Én az Árnak Átka van a gonosznak hátrán; de az igazaknak lakhelyét megáldja." (Péld 3:33; v. 3Máz 26; 5Máz 28) Ez az Általános elv ma is Áll.[14]

Á

A tárvány Ártk Árványusége

Mivel a T-zparancsolat, az erkölcsi tárvány Isten jellemének visszatérő köze, elvei nem időlegesek vagy kéri a nyektől fűgők, hanem kéri a letések, vágtozhatatlanok és Álland Árványúek az emberiség számára. A keresztyének szíradokon Át szilárdan vallják Isten tárványának kéri a valás voltát, és meg vannak győződve arról, hogy az mindenkorra Árványes.[15]

Tárvány a S-nain

tártántekek előtt. A

tárvány már látezett, mielőtt Isten kihirdette Izraelnek a T-zparancsolatot. Ha a S-nain tártántekek előtt nem lett volna tárvány, bűn sem lett volna, mert "Éza bűn... a tárványtelenség" (1 Jn 3:4). Az, hogy Lucifer "s angyalai vőttek, azt bizonyítja, hogy már a teremtés előtt is volt tárvány (2Pt 2:4).

Amikor Isten "dámot s

vájit a saját kápmására megteremtette, lelkébe plántálta a tárvány erkácsi elveit, természetesen "ve számukra akaratának cselekvését. Tárványszegés k ismertette meg a bűnt az emberiséggel (Rám 5:12).

Később Isten azt mondta

"brahmá, hogy "Ézhallgat "brahmám az n szavamra; s megtartotta a megtartandakat, parancsolataimat, rendeléseimet s tárványeimet" (1Máz 26:4-5). Mázés már a S-nain tártántekek előtt tanította Isten rendeléseit s tárványeit (2Máz 16; 18:16). Mázés első kárványnek tanulmányozásá kiderül, hogy a T-zparancsolatot j k ismerték már a S-nai-hegyi események előtt is. Ez a kárvány világgossá teszi, hogy még mielőtt Isten kihirdette a T-zparancsolatot, az emberek tisztában voltak azzal, miszerint mindaz helytelen, amit a T-zparancsolat megtilt.[16] Az erkácsi tárvány általános ismerete mutatja, Isten gondoskodott arról, hogy az emberiség tudomást szerezzen a T-zparancsolatról.

Tárvány a S-nainál. Egyiptomban, az igaz Istent nem

ismerő nép fogásáiban hossz ideig s-nylő Izrael (2Máz 5:2) a bílványimádás s romlottság lágkában. Ennek kávetkezményeképpen Isten szentságáról, tisztaságá k s erkácsi elveiről alkotott fogalmaik nagyon eltompultak. Rabszolgaságuk nehézzé tette számukra az istentiszteletet.

Későbbesett

segálykájitájukra vőlaszként Isten megemlékezett "brahmámmal kátt szávetságról, s elhatározta, kiszabadítja népét ebből a "Ézvaskohá b" (5Máz 4: 20 - "j prot. ford.), s olyan országba viszi őket, ahol megtarthatják rendeléseit, s megőrizhetik tárványeiket (Zsolt 105:43-45).

Szabadulásuk útján elvitte

őket a S-nai hegyhez, hogy kinyilatkoztassa nekik az erkácsi tárványt, uralmának alapelveit s a szertartásit is, amelyből megtanulhatták, hogy a Megváltás engesztelő áldozata által "dváz lehetnek. A S-nai-hegyen Isten kávetlenül, világos, egyszerű szavakkal mondta el a tárványt, "Éza bűnnek okát" (Gal 3:19), "Ézhogy felette igen bűnös legyen a bűn a parancsolat által" (Rám 7:13). A zsidók csak akkor ismerték fel tárványszegésüket, dábentek rá kátságbbejítő állapotukra, s akkor látták meg, hogy megváltásra van szükségük, amikor az erkácsi tárvány által les megvilág-tásba került eltorzult jellemük.

A tŕrvŕny Krisztus

visszajŕvetele elŕtt. A Biblia kinyilatkoztatja, hogy Isten tŕrvŕnye Sŕitŕin tŕmadŕsŕnak tŕrgya, ŕs az ŕsellensŕg tŕrvŕny elleni harca kŕzvetlenŕl a mŕsodik advent elŕtt lesz a legerŕebb. A prŕfŕcia jelzi, hogy Sŕitŕin rŕveszi majd az emberek nagy tŕbbsŕgŕt az Istennel szembeni engedetlensŕgre (Jel 12:9). A "ŕfenevad" hatalma ŕl (kŕnyszerŕve) a vilŕig figyelmeŕt Isten helyett ŕnmagŕra fogja irŕnyŕtani (Jel 13:3; e kŕnyv 12. fejezetŕben bŕvebbet megtudhatunk ezekrŕl a prŕfŕciŕkrŕl).

1. A megtŕmadott tŕrvŕny. Dŕniel 7. fejezete ezt a hatalmat kis szarvkŕnt ŕbrŕzolja. Ez a fejezet nŕgy nagy fenevadŕl beszŕl, amelyet Krisztus kora ŕta a bibliamagyarŕzŕk a nŕgy vilŕghatalommal - Babilonnal, Mŕdŕ-Perzsiŕval, Gŕrŕgorsŕggal ŕs Rŕmŕval azonosŕtanak. A negyedik fenevad tŕ-z szarva azokat az orszŕgokat jelkŕpezi, amelyekre bukŕsakor a Rŕmai birodalom szŕtdarabolŕdott (Kr. u. 476-ban).[17]

Dŕniel lŕtomŕsa a kicsiny szarvra, a tŕ-z szarv kŕzŕtt tŕmadŕ rettetes, istenkŕromlŕ hatalomra ŕsszpontosul, jelezve, hogy a rŕmai birodalom felbomlŕsa utŕn egy fŕlelmetes hatalom keletkezik. Ez a hatalom, amely megkŕ-sŕli megvŕltoztatni Isten tŕrvŕnyŕt (Dŕn 7:25), Krisztus visszajŕvetelŕig fennmarad (lŕsd e kŕnyv 19. fejezetŕt). Ez a tŕmadŕs bizonyŕ-tja, hogy a tŕrvŕny ŕllandŕ fontossŕggal bŕ-r a megvŕlts tervŕben. A lŕtomŕs vŕge azzal nyugtatja meg Isten nŕpŕt, hogy ennek a birodalomnak nem sikerŕl eltŕrŕni a tŕrvŕnyt, mert az ŕ-tŕlet elpusztŕ-tja a kis szarvat (Dŕn 7:11, 26-28).

2. A szentek vŕdelmezik a tŕrvŕnyt. A mŕsodik adventet vŕrŕ szenteket engedelmessŕg jellemzi. A vŕgsŕ kŕzdelemben ŕsszefognak, ŕs kiŕllnak Isten tŕrvŕnye mellett. A Szentŕ-rŕs e szavakkal jellemzi ŕket: "ŕzakik megtartŕjk Isten parancsait, akiknŕl megvan Jŕzus bizonyŕgtŕtele" (Jel 12:17; 14:12 - ŕj prot. ford.), ŕs tŕrelmesen vŕrŕjk Krisztus visszajŕvetelŕt.

Ez a nŕp a mŕsodik adventre kŕszŕlve hirdeti az evangŕliumot, ŕs mŕsokat is az ŕrnek, mint Teremtŕnek az imŕdŕsŕra hŕ-v (Jel 14:6-7). Azok, akik szeretik ŕs imŕdjŕjk Istent, engedelmeskednek is neki; ahogy Jŕnos mondta: "ŕAz az Isten szeretete, hogy megtartjuk az ŕ parancsolatait; az ŕ parancsolatai pedig nem nehezek" (1Jn 5:3).

3. Isten ŕ-tŕletei ŕs

a tŕrvŕny. A

hŕt utolsŕ csapŕs, amellyel Isten az engedetleneket bŕnteti, a templombŕl, ŕza mennyben a bizonyŕgtŕtel sŕtorŕnak templomŕbŕl" indul ki (Jel 15:5). Izrael jŕl ismerte a bizonyŕgtŕtel sŕtora kifejezŕst; ez a Mŕzes ŕl ŕpŕ-tett sŕtort jelentette (4Mŕz 1:50, 53; 17:8; 18:2). Azŕt neveztŕk ŕ-gy, mert a sŕtorban foglalt helyet ŕza bizonyŕig lŕdŕja" (2Mŕz 26:34), ŕs benne volt ŕza bizonyŕig kŕt tŕblŕja" (2Mŕz 31:18). Tehŕt a Tŕ-zparancsolat a "ŕbizonyŕig", amely az emberisŕgnek bizonyŕgot tesz Isten akaratŕrŕl (2Mŕz 34:28-29).

Jelenések 15:5 pedig így szól: "bizony íjgátel sátorának templomának beszéle, amely a 'mennyeben' van. Mászes temploma csak a mennyei templom hasonmása volt (2Máz 25:8, 40; v. Zsid 8:1-5); a Tízparancsolat eredeti példája a mennyei templomban van. Az is bizonyítja a Tízparancsolat írásának nyilvánosságát, hogy a végső ítélet szorosán összefügg Isten írányának ítéltésével."

A Jelenések könyve azt is leírja, hogy a mennyei templom megnyílik, és láthatóvá lesz Isten székének ládája (Jel 11:19). A széknek ládája kifejezés a földi sátor ládáira utal, amelyben az ítéltésnek táblái voltak (2Máz 34:27; v. 4Máz 10:33; 5Máz 9:9). A széknek ládája a mennyei templomban az eredeti frigidá, amely az írások közt az ítéltésnek ítélt - az eredeti Tízparancsolat - tartalmazza. Ezért világos, hogy Isten végső ítéltésének ideje a világ felett (Jel 11:18) összefügg a mennyei templom megnyíltásával és a Tízparancsolatot tartalmazó frigidá előtérbe kerülésével. Ez a köp megfelelően értelmezi Isten írányát, mint az ítéltés zsinatát.

Á

A írány és az evangélium

A megvilágítás ajándék; nem a írány cselekvésért, hanem kegyelemből, hit által kapjuk (Ef 2:8). Nincs olyan írány cselekedet, nincs olyan igyekezet, bármennyire méltó is a dicsőre, nincs olyan jó cselekedet - legyen az sok vagy kevés, áldozatos vagy nem az -, amely valamiképpen megigazíthatná a bűnt (Tit 3:5; Róm 3:20). [18] Az egész Szentírásban írány az evangélium és az evangélium között; az egyik alátámasztja a másikat.

A írány és az evangélium a Szentírás előtt. Amikor Ádám és Éva vétkezett, megismerte a bűntudatot, a fellelmet, a hiányérzetet (1Máz 3:10). Isten nem az őket elterelő írány hatálytalanításával elgáztette ki székletét, hanem felkeltette nekik az evangéliumot, amely visszaállítja az embernek a Istennel való közötti kapcsolatát, és öt engedelmséghöz segít.

Ez az evangélium a Megvilágítás általi áldozatát tartalmazta. A Megvilágítás az asszony magva, aki eljött egy napon, és legyőzi a gonoszt (1Máz 3:15). Az Isten által elrendelt áldozati rendszer fontos igazságot tanított az engesztelésről: bocsánat csak vérontás által - a Megvilágítás halála által - lehetséges. Ha hittek abban, hogy az áldozat jelképezi a Megvilágítás ártalmát, az engesztelő halálát, bűnbocsánatot nyertek. [19] Kegyelem által megmenekültek.

Ez az evangéliumi ügrett volt az Istennel kötött szerződés szövegének kezdőpontja. Isten kegyelemből kötötte fel az emberiségnek ezt a szerződést (1Máz 12:1-3; 15:4-5; 17:1-9), amely szorosán összefüggött az Isten törvénye iránti engedelmességgel (1Máz 18:18-19; 26:4-5). Isten szövetségében a jászai, Isten Fia volt az evangélium kezdőpontja, "azaz a Babilon", "azaz a megteremtett világ alapköve" (Jel 13:8). Amikor a dajka a várat nyitotta, Isten kegyelme azonnal letépte. De ezt mondta: "Az Isten kegyelme a szerződéstől fogva való, azaz a szerződés az őt megelőzően... azokon, akik megtartják az ő szerződését, azaz megemlékeznek az ő parancsairól, hogy azokat megcselekedjék" (Zsolt 103: 17-18).

A törvény az evangélium a szűz. A törvény parancs az evangélium kezdőpontja szoros kapcsolat van. A törvényhez a bevezető a példát Istenre, mint Szabad-tóra utal (2Máz 20:2). A törvény parancs kiadása után Isten megparancsolta Izraelnek, hogy a törvényen oltárokat, azaz kezdje el bemutatni a megmentő kegyelmét kinyilatkoztatás ajándékait.

A Sínai-hegy volt az a hely, ahol Isten kinyilatkoztatta Mózésnek a szent törvényt az abban végződő szerződés törvény nagy részét. Isten ott akart találkozni azokkal a néppel, hogy rájuk juttassa a törvényeit, azaz megbocsássa bűnüket (2Máz 24:9 - 31:18). A Sínai események előtti egyszerű ajándékos rendszernek ez a kibővített formája előre jelezte Krisztus jászait, amelyeknek célja a bűnösök megmentése az Isten törvénye tekintélyének az szentségének megadásával volt.

Isten lakóhelye a földi templomban, a szentek között, a törvény parancsot tartalmazó frigidáda felállítás volt. A templomszolgálat minden része a megmentés jelképezte. A vezető állatok a megmentés engesztelő halálára mutattak, amely megmenti az emberiséget a törvény kárhoztatásaitól (Iájd 4. Ács a 9. fejezet).

A törvény parancs a frigidába került, a szerződés törvényeket pedig az Isten által adott polgári rendszerekkel együtt Mózes beírta az "az törvénykönyvbe". Ennek a könyvnek a helye a szövetség mellett volt, hogy ott "tanáskodjék" a nép ellen (5Máz 31:26 - Áj prot. ford.). Valahányszor a törvények, ez az "tanáskodás" elterelte tetteiket, azaz bonyolult kényes törvényeket támasztott az Istennel való megbékélésre. A Sínai hegytől Krisztus haláláig a törvény parancsot a szerződés törvény szolgálatával a törvény evangéliumba vetett hit által remény, bocsánatot nyertek, azaz megtisztultak.

A törvény az evangélium Krisztus kereszthalála után. Sok keresztes felismerte a Biblia ama tanítását, hogy még Krisztus halála a szerződés törvényt eltávolította, az erkölcsi törvény folyamatos törvényességét megerősítette. [20] Figyeljék meg a bizonyítékokat!

1. A szertartási tervénny. Amikor Krisztus meghalt, az Áldozati rendszer prófétikus jelképe valóságos lett. Megvalósult az, amit az előző jelzett, Ágy a szertartási tervénny megszűnt. Századokkal korábban Dániel megírt, hogy a Messias halála ékezetet vet a véres Áldozatnak és az Áldozati rendszernek" (Dán 9:27; Lásd e könyv 4. fejezetét). Amikor Jézus meghalt, a templom kárpítja a tetejétől az aljáig természetfeletti módon kettészakadt (Mt 27:51), jelezve, hogy a templomszolgálat jelentősége véget ért.

Bár a szertartási tervénny

Krisztus halála előtt nagyon fontos szerepet töltött be, sok tekintetben hiányos volt, Isten csak ékezetet juttatott a "rinyók" (Zsid 10:1); időleges cöltszolgálat, és Isten nemcsak ékezetet juttatott a "rinyók" kárpított (Zsid 9:10; v. Gal 3:19), amíg Krisztus, Isten igaz Bírónya meg nem halt.

Krisztus halálakor a

szertartási tervénny Árványt véget ért. Krisztus engesztelő halála minden bűnre megbocsátást kárpított, és ékezetet a parancsolatokban ellenünk szőlő kárpított, amely ellenünk volt nekünk, és azt eltette az őtől, odaszegve azt a keresztárra" (Kol 2:14; v. 5Mz 31:26). Nem volt más szőlő bonyolult szertartásokra, amelyek egyáltalán nem tudták lemosni a bűntetteket, sem megtisztítani a lelkiismeretet (Zsid 10:4; 9:9, 14). Nem volt több gond a szertartási tervényekre, sem az Áldozati itáldozatokra, kárpított a népek (hásvét, pünköszt stb.), Áhold vagy szertartási szombatok néplét előtt-rés bonyolult kárpított (Kol 2:16; v. Zsid 9:10), mivel ezek a tervények ékezetes rinyókai a kárpított dolgot" (Kol 2:17).[21]

Jézus halála után semmi

szőlő nem volt arra, hogy a h-vők rinyókkal, Krisztus valóságosnak tőkárképeivel foglalkozzanak. Most kárpított lehetnek a Megváltáshoz, mert ékezetes valóságos Krisztus" (Kol 2:17).

Ahogy a zsidók

magyarították, a szertartási tervénny válszfall lett kárpított Á és más nemzetek kárpított. Akadályozta kárpított teljes-tétét, hogy Isten dicsőségével bevilágítsák a világot. Krisztus halála eltávolította ékezetes parancsolatoknak tetelekben valóság tervényét", lerontván a pogányok és zsidók kárpított ékezetes zvevett válszfalat", hogy Isten hozzon Krisztusban egy új családot, az ékezetes testben a keresztfa által" megkett h-vők családját (Ef 2:14-16).

2. A T-zparancsolat és a kereszt. Krisztus halála egyrészt megszűntette a szertartási tervénny Árványt, másrészt megerősítette a T-zparancsolatot. Krisztus elvette a tervény Átkát, és megszabadította a h-vöket annak kárpított. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a tervény megszűnt, és nyugodtan meg lehet tartani az elveit. A tervény Árk Árványtől szőlő sok-sok bibliai bizonyítékkal cáfolja ezt a nézetet.

Helytáll az, amit kárpított

mondott. "Nem szabad azt képzelni, hogy Krisztus eljövetele megszabadított bennünket a törvény tekintélyétől; mert ez a hívő és a szent élet iránti szabálya, és ezért olyan változhatatlan, mint Isten igazságossága." [22]

Például megmagyarázta, milyen viszony van egyrészt az engedelmesség, másrészt a megmentő kegyelem evangéliuma között. A hívőket szent életre szólóan, kártya, szíjnyájuk oda magukat "ez az igazságunk fegyverei az Istennek. Mert a bűn ti rajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok a törvény alatt, hanem kegyelem alatt" (Róma 6:13-14). Tehát a keresztyének nem azért tartják meg a törvényt, hogy áldozzák. Azokat, akik ezt megpróbálják, a bűn még inkább fogságban tartja. "Ameddig az ember a törvény alatt van, a bűn uralkodik rajta, mert a törvény nem mentheti meg az embert sem a kárhoztatástól, sem a bűn hatalmától. De azok, akik kegyelem alatt vannak, nemcsak megmenekülnek a kárhoztatástól (Róma 8:1), hanem erőt is kapnak a győzelemhez (Róma 6:4). Tehát a bűn továbbá nem uralkodik rajtuk." [23]

"A törvény végéig Krisztus, minden hívőnek igazságára" - tette hozzá Például (Róma 10:4). Tehát mindazok, akik hisznek Krisztusban, felismerik, hogy Ő a törvénynek - mint a megigazuláshoz vezető út - végéig. Ám magunkban bűnösök vagyunk, de Jézus Krisztusban igazak, a nekünk tulajdonított igazságával. [24]

Kegyelem alatt lenni nem azt jelenti, hogy a hívő ember nyugodtan várhat, "hogy a kegyelem annál nagyobb legyen" (Róma 6:1). Inkább a kegyelem erőt ad a bűn feletti győzelemhez. "Nincsen immár semmi kárhoztatás azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, akik nem test szerint járnak, hanem lelkek szerint." (Róma 8:1)

Krisztus halála naggyá tette a törvényt, megvédte annak egyetemes tekintélyét. Ha a Tízparancsolatot meg lehetett volna változtatni, Krisztusnak nem kellett volna meghalnia. De mivel ez a törvény változhatatlan, áthagyásért halállal kellett fizetni. Kereszthalálával Krisztus teljes mértékben eleget tett ennek, lehetővé téve az iránti életet mindazok számára, akik elfogadják dicsőséges áldozatát.

Á

A törvény iránti engedelmesség

Nem lehet az áldozatot cselekedetekkel megszerezni. Az engedelmesség Krisztus megmentő kegyelmének gyümölcse. E csodálatos kegyelem által, amely kárhoztatás nélkül a kereszten mutatkozott meg, Isten megszabadítja a bűn bűntől és a bűntől. Bár a bűnösök voltak, Krisztus feláldozta életét, hogy megajándékozhasssa őket az iránti élettel. Isten vőgtelen szeretete a bűnbánás bűnsben viszontszeretetet breszt, ami engedelmességben mutatkozik meg az oly bőven kárhoztatott kegyelem által. Az engedelmesség áldásait ismerő hívők, akik megértik, hogy Isten fontosnak tartja a törvényt, végiggyakornak arra, hogy Krisztus szerinti életet éljenek.

Krisztus Ős a

tŰrvŰny. Krisztus

a legteljesebb mŰrtŰben tisztelte a TŰ-zparancsolatot. Ő, a nagy â€žVAGYOK", hirdette ki a SŰ-nai-hegyrŰl az Atya erkŰlcsi tŰrvŰnyŰt (Jn 8:58; 2MŰz 3:14; IŰsd e kŰnyv 4. fejezetŰt). FŰldi kŰldetŰse magŰban foglalta, hogy â€ža tŰrvŰnyt nagyŰ teszi, Ős dicsŰgessŰ" (Űsa 42:21). A zsoltsŰrok egyik szakasza, amelyet az Űtestamentum Krisztusra vonatkoztat, vilŰgossŰ teszi, hogyan vŰlekedett a MegvŰltŰ a tŰrvŰnyrŰl: â€žHogy teljesŰ-tsem a te akaratodat; ezt kedvelem, Űn Istenem, a te tŰrvŰnyed keblem kŰzepette van" (Zsolt 40-9; vŰ. Zsid 10:5, 7).

Krisztus evangŰliuma olyan

hitet Űbreszt, amely szilŰrdan vallja a TŰ-zparancsolat ŰrvŰnyŰt. â€žA tŰrvŰnyt... hiŰbavalŰvŰ tesszŰk-e a hit Űital? - kŰrdezte PŰl. - TŰvol legyen! SŰt, inkŰjbb a tŰrvŰnyt megerŰsŰ-tjŰk" (RŰm 3:31).

TehŰt Krisztus nemcsak

azŰrt jŰtt, hogy megvŰltsa az embert, hanem azŰrt is, hogy visszaŰllŰ-tsa Isten tŰrvŰnyŰnek tekintŰlyŰt Ős szentsŰgŰt, bemutatva az embereknek a tŰrvŰny fensŰgŰt Ős dicsŰgŰt, Ős pŰldŰt adva, hogyan kell viszonyulnunk hozzŰ. Krisztus kŰvetŰnek, a keresztŰnyeknek nagyŰ kell tenniŰk a tŰrvŰnyt a sajŰt ŰletŰben. Krisztus szeretettel engedelmeskedett. Űgy adott hangsŰlyt annak, hogy kŰvetŰnek is meg kell tartaniuk a tŰrvŰnyt. Amikor az ŰrŰk Űlet feltŰteleirŰl ŰrdeklŰdtek tŰle, Űgy vŰlaszolt: â€žHa... be akarsz menni az Űletre, tartsd meg a parancsolatokat." (Mt 19:17) Mindenkit Űvott ennek az elvnek a megszegŰsŰt. â€žNem minden, aki ezt mondja nŰkem: Uram! Uram! megyen be a mennyek orszŰgŰba; hanem aki cselekszi az Űn mennyei AtyŰm akaratŰt." A tŰrvŰnysegŰk nem lŰphetnek be oda (Mt 7:21-23).

Krisztus betŰltŰtte a

tŰrvŰnyt - nem megsŰntetŰvel, hanem engedelmes ŰletŰvel. â€žBizony, mondom nŰktek - szŰt -, mŰ-g az Űg Ős a FŰld elmŰlik, a tŰrvŰnybŰl egy jŰt a vagy egyetlen pontocska el nem mŰlik" (Mt 5:18). Krisztus hangsŰlyozta, hogy Isten tŰrvŰnyŰnek fŰ cŰljŰt mindig szem elŰtt kell tartani, teljes szŰ-vŰnkbŰl, lelŰnkbŰl, elmŰnkbŰl szeretni az Urat, Ős felebarŰjtunkat, mint magunkat (Mt 22: 37-38). De nem azt akarta, hogy kŰvetŰi Űgy szeressŰk egymŰst, ahogy a vilŰg Űrtelmezi a szeretetet, ŰnzŰn vagy ŰrzelgŰsen.

Hogy megmagyarŰzza, milyen

az a szeretet, amelyrŰl beszŰlt, Krisztus â€žŰj parancsolatot" adott (Jn 13:34). Ennek az Űj parancsolatnak nem az volt a szerepe, hogy elfoglalja a TŰ-zparancsolat helyŰt, hanem az, hogy â€žbemutassa, milyen is az igazi Űnzetlen szeretet, az a szeretet, amilyenre a FŰldŰn soha azelŰtt nem volt pŰlda. Ilyen Űrtelemben lehet parancsolatŰt Űjnak nevezni. Ez nemcsak egyszerŰen kŰtelezte űket, hogy szeressŰk egymŰst, hanem hogy Űgy szeressŰk egymŰst, â€žamikŰppen Űn szerettelek titeket" (Jn 15:12). Ez is bizonyŰ-tja, hogyan tette Krisztus nagyŰ Atyja tŰrvŰnyŰt."[25]

Az engedelmességben nyilvánul meg ez a szeretet. Jézus mondta: "Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartjátok." (Jn 14:15) "Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; amiképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetemben." (Jn 15:10) Hasonlóképpen mi is, ha szeretjük Isten népeit, szeretjük Istent is, és azaz ő parancsolatait megtartjuk" (1Jn 2:3).

Csak akkor tudunk szőlőből engedelmeskedni, ha Krisztusban maradunk. "Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanem ha a szőlőtőkén marad - mondta Krisztus -, aképpen ti sem, hanem ha én bennem maradtok... Aki én bennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt; mert nélkülem semmit sem cselekedhettek" (Jn 15:4-5). Hogy Krisztusban maradjunk, az én néktek keresztre kell feszítenünk, és tapasztalnunk kell azt, amiről Péter írta: "Én pedig nem én, hanem én bennem a Krisztus" (Gal 2:20). Aki így jár, annak Krisztus teljesíti az ígéretét: "Adom az én teljességemet az ő elméjébe, és az ő szájába és az ő szívébe, és lesznek nekik Isten népe, és ők lesznek nekem népem" (Zsid 8:10).

Az engedelmesség ajándékai. Az engedelmesség formálja a keresztény jellemet, és a jészes ágazat kelti benne, miközben névelszik, mint "az első szőlőcsemetét", és Krisztus képmására formálódik (1Pt 2:2; 2Kor 3:18). A bűnből Isten gyermekévé alakulás bizonyosságot tesz Krisztus erejéről.

A Szentírás kijelenti, hogy "boldogok mindazok, akik az Úr teljességében járnak" (Zsolt 119:1); boldog, akinek "az Úr teljességében van gyönyörűség", és aki "azaz az Úr teljességéről gondolkodik azonnal és nappal" (Zsolt 1:2). Az engedelmességnek sok ajándéka van. (1) bűntelenség és ártatlanság (Zsolt 119:98-99); (2) bölcsesség (Zsolt 119:165; (Ása 48:18); (3) igazság (5Máz 6:25; Ása 48:18); (4) erkölcsi tisztaság (Pálld 7:1-5); (5) az igazság ismerete (Jn 7:17); (6) védelem a betegségek ellen (2Máz 15:26); (7) hosszú élet (Pálld 3:1-2; 4:10, 22); és (8) az imameghallgatás bizonyosság (1Jn 3:22; v. Zsolt 66:18).

Isten, amikor engedelmességre szólít, sok-sok ajándékot ad (3Máz 26:3-10; 5Máz 28:1-12). Ha engedelmeskedünk, Isten "azaz az Isten leges tulajdona", "azaz papi királyság" és "azaz szent nép" leszünk (2Máz 19:5-6 - Áj kat ford.; v. 1Pt 2:5, 9), "azaz a Földnek minden népének feljebbvalóvá tesz", "azaz fejje... és nem farkk" (5Máz 28:1, 13).

Á

Lábjegyzet

1.

Â

Holbrook, "What God's Law Means to Me", Adventist Review, 1987. január 15., 16. oldal

2.

Â

White, Selected Messages, 1/235. oldal

3.

Â

I. m. 1/218. oldal

4.

Â

VÃ¶. The Westminster Confession of Faith, A. D. 1647, XIX.
fejezet, Philip Schaff; The Creeds of Christendom, 3/640-644. oldal

5.

Â

LÃ¶sd Taylor G. Bunch, The Ten Commandments (Washington
D. C.; Review and Herald, 1944), 35-36. oldal

6.

Á

„Ten Commandments”, SDA Bible Dictionary, jav.
kiad., 1106. oldal

7.

Á

A 3. sz. törvény jelentheti az „testamentum egyik részét”
is - a Biblia első könyvét (Pentateuch) (Lk 24:44; ApCsel 28:23).

8.

Á

A 10. sz. törvényben voltak bizonyos polgári törvények
szertartási rendelkezések. A polgári előírások nem a 10. sz. törvényt
toldalékokai voltak, hanem csupán a 10. sz. törvényt elveinek
alkalmazásai. A szertartási előírások jelképezik az evangéliumot - a kegyelem
eszközét - a bűntudásnak. Tehát a 10. sz. törvényt a 10. sz. törvény fő része.
Vö. Jer 7:21-23; Francis D. Nichol, Answers to Objections (Washington
D. C.; Review and Herald, 1952), 62-68. oldal.

9.

Á

Arnold V. Wallenkampf, "Is Conscience a Safe Guide?" Review and Herald, 1983. Április 11., 6. oldal

10.

Á

Egyesek úgy magyarázzák Pál kijelentését: "A tervény vége Krisztus, minden hűvőnek igazságra", hogy a tervény vége vagy célja eljuttatni bennünket ahhoz a ponthoz, ahol meglátjuk saját bűnösségünket, Krisztushoz fordulunk bocsánatért, és hit által megkapjuk az Ő igazságát. (A "vége" [végül]: teljes) számára ez az alkalmazása megtalálható a 1Thessz 1:5; Jak 5:11 és 1Pt 1:9 versekben). Lásd a 23. Lejegyzet is.

11.

Á

Válasz. SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/961.

oldal; Selected Messages, 1/233. oldal. A szertartási tervény vezető mester is volt, amely kizárólag az emberek között Krisztushoz vezette az embert. A szentáldozat az áldozataival felhívta a bűnösök figyelmét Isten eljövendő Bírására, a Jézus Krisztus vére által kánált bűnbocsánatra, így ártva meg az evangélium nyújtotta kegyelmet. Ennek szeretetet kellett ébresztenie Isten tervénye iránt, míg az áldozatok bemutatják Istennek Krisztusban megmutatott szeretetét.

12.

Á

I. m. 213. oldal

13.

Á

White: Jézus élete, 272. oldal

14.

Â

VÃ¶. White: Elõtted az Â©let, 173-183. oldal

15.

Â

A tÃ¶rvÃ©ny Ã©rvÃ©nyessÃ©gÃ©t vÃ©dõ tÃ¶rtÃ©nelmi hitvallÃ©sok:
The Waldensian Catechism, c. 1500; Luther's Small Catechism, 1529; Anglican Catechism, 1549 Ã©s 1662; Scottish Confession of Faith, 1560 (reformÃ©jtus); Heidelberg Catechism, 1563 (reformÃ©jtus); Second Helvetic Confession, 1566 (reformÃ©jtus); Thirty-nine Articles of Religion, 1571 (anglikÃ©jn); Formula of Concord, 1576 (evangÃ©likus); Irish Articles of Faith, 1615 (Ã©r pÃ©spÃ©ki); Westminster Confession of Faith, 1647; Westminster Shorter Catechism, 1647; Confession of the Waldenses, 1655; Savoy Declaration, 1658 (kongregacionalista); Confession of the Society of Friends, 1675 (kvÃ©ker); Philadelphia Confession, 1688 (baptista); Twenty-Five Articles of Religion, 1784 (metodista); New Hampshire Conference, 1833 (baptista); Longer Catechism of the Orthodox, Catholic, Eastern Church, 1839 (gÃ¶rÃ¶g-orsz), ahogy a The Creeds of Christendom idÃ©zi, kiad. Philip Schaff, szerkesztõ David S. Schaff (Grand Rapids; Baker Book House, 1983), 1-3. kÃ¶tet

16.

Â

Az első Â©s mÃ;sodik parancsolatra a hivatkozÃ;sokat lÃ;sd
1MÃ³z 35:1-4; a negyedikre 1MÃ³z 2:1-3; az Â¶tÃ¶dikre 1MÃ³z 18:29; a hatodikra
1MÃ³z 4:8-11; a hetedikre 1MÃ³z 39:7-9; 19:1-10; a nyolcadikra 1MÃ³z 44:8; a
kilencedikre 1MÃ³z 12:11-20; 20:1-10, Â©s a tizedikre 1MÃ³z 27

17.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 1/456, 894.
oldal; 2/528, 784. oldal; 3/252, 744. oldal; 4/392, 846. oldal

18.

Â

Questions on Doctrine, 142. oldal

19.

Á

Kain Ás Ábel jÁl ismerte az Áldozati rendszert (1MÁz 4:3-5; Zsid 11:4). Nagyon valÁszÁ-nú, hogy ÁdÁim Ás Á%va első ruhÁjÁjt (1MÁz 3:21) a bűnÁkÁrt engesztelÁsÁl felÁldozott Állatok bőrÁból kapta.

20.

Á

LÁsd pl. az alÁbbi tÁrtÁnelmi hitvallÁsokat: The Westminster Confession of Faith, the Irish Articles of Religion; the Savoy Declaration, the Philadelphia Confession, and the Methodist Articles of Religion

21.

Â

VÃ¶l. The SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/204. oldal;
White: PÃ¡rtiÃ¡rkÃ¡k Ã©s prÃ©fÃ©tÃ¡k, 324. oldal

22.

Â

Calvin, Commenting on a Harmony of Evangelists,
William Pringle fordÃ¡sÃ¡ban (Grand Rapids; Wm. B. Eerdmans, 1949), 1/277.
oldal

23.

Â

The SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/541-542. oldal

24.

Â

Mások úgy magyarázzák a "Krisztus a tervény vége" kifejezést, hogy Krisztus a tervény célja (v. Gal3:24), vagy a tervény betöltése (v. Mt 5:17). Az a nézet inkább a legjobban a Róm 10:4 szövegéhez köthető, hogy Krisztus a tervény vége, a megváltás megvalósítása (v. Róm 6:14). Ez jól szembeállítja a hit általi megigazulás isteni mádját a tervény által való megigazulás emberi kísérletével. Az evangélium üzenete az, hogy Krisztus a tervénynek - mint a megigazulás eszközeinek - vége mindenki számára, aki hisz" (The SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/595. oldal). V. White, Selected Messages, 1/394.

25.

Â

Nichol, Answers to Objections, 100-101. oldal